

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Tribvs Dagobertis Francorvm Regibvs Diatriba Godefridi Henschenii E Societate Iesv

Henschenius, Godefridus

Antverpiae, 1655

I Pater Dagoberti III Childebertus Rex. Huius regnum annis XIII
terminatum. Subrogatur Dagobertvs adhuc puer.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9599

thanaci oppidi Tutelarem ab eo esse diuerſum : argumenta, quæ in vtramque partem afferuntur, proponemus.

I

Pater DAGOBERTI III Childebertus Rex. Huius regnum annis XIII terminatum. Subrogatur DAGOBERTVS adhuc puer.

Mortuo Chlodoueo III, filio Theoderici, adhuc paruulo, ac vitâ eius innocente finitâ, Pippinus Regem pro eo fratrem eius Childebertum constituit. Illis quidem nomina Regum imponens, ipse totius regni habens priuilegium, cum summâ gloriâ & honore tractabat. Ita auctor Annalium Metensium. Fauebat imperio Pippini puerilis ætas & Chlodouei III, & postea Childeberti, quem eo iuniorem fuisse, etiam tradit monachus Egoilimensis in Vitâ Caroli Magni. Idem autem annus DCXCVIII & Chlodoueo vltimus fuit & Childeberto primus: vti anni Regum decessorum hæctenùs indicati probant, ac mox annus obitus Childeberti firmabit stabilitetque.

Petauius par. 2 Rationarij temporum lib. 4 cap. 17, Bucherius, aliique, opponunt scriptum quoddam in fine Chronici veteris Eusebiani, quod penes Bongarsium fuit, reperiunt, in cuius paginâ primâ libri aduersâ post generalem titulum ita legebatur: *In annum V Childeberti Regis Francorum, Pippino iubente, ab Adam sunt anni V millia DCCCC. Fuit Pascha X K. Aprilis. Ascensio Domini K. Madias per cyclum numerum*

merum annorum CXL. Repetitio à capite cycli. Hæc ibi, aliâ manu extra ordinem grandibus & vncialibus litteris scripta exhibent Pontacus in Apparatu ad Chronicon Eusebij paginâ 27, & Iosephus Scaliger in Animaduersionibus in Chronologica Eusebij, vltimâ ante Indicem paginâ, additque quemadmodum est alia manus ab eâ, quæ totum Chronicon scripsit, ita magnum esse interuallum inter scripturam Chronici & huius Paschatis notationem. Circa quæ fatemur annum ibi notari DCXCIX, periodi Victorianæ CXL, mundi creati secundum Eusebium post quinque millia MCCC, quo, cyclo solis VIII, litterâ Dominicali E, cyclo etiam Lunæ XVI, Pascha celebratum est XXIII Martij. His non obstantibus arbitramur aliquot post hunc annum seculis illud ab imperito Chronographo aut compositum fuisse, aut certè vitiosè descriptum, à quo annus I Childeberti alibi lectus, in annum V commutatur: quod facillimè potuit contingere, cùm ea, quæ in rectam viam reducant aberrantem, neque antecedunt neque sequuntur. Ceterum annum primum Childeberti reponendum esse suadet ratio illa ab Adamo numerandi, illis temporibus sub obitum vnus & initium regni alterius visitata. Ita à morte Sigeberti I Regis Austrasiorum annus primus regni Childeberti filij, itidem Regis Austrasiorum, appositus ab Adamo annis, indicatur à Gregorio Turonensi lib. 4 cap. 46, & Fredegario in Historiâ epitomatâ cap. 74. Quidni illo exemplo proposito, huius Childeberti initium, subductis etiam ab Adamo annis, fuerit illustratum? Imò hæc verba, *Pippino iubente, scilicet Regis facti*, vti ex Annalibus Metensibus retulimus, primum fuisse regni annum innuunt. Et hæc de schedâ illâ ab incognito auctore è triuio aliquo desumptâ sufficiant, in gratiam illustrium scriptorum, qui inde sibi ἀλεξητήριον sperarant, examinata.

In Chronico MS. collegij Treuirensis Societatis Iesu auctore Saxone anonymo, hæc leguntur ad annum 100XCII, Iustiniani Imperatoris VI, *Chlodoueus filius Theoderici cum fratre Hildiberto regnare cepit.* Potuit scripti Bongarfiani auctor regnum Childeberti cum fratre Chlodoueo regnantis cœpisse à morte Theoderici parentis, ac postea perrexisse à morte Chlodouei fratris numerare annū v regni Childeberti, atq; ita nobiscum in annis Christi adiungendis necessariò consentiet. Eâ fortè ratione annos regni Childeberti numerant nonnulli septemdecim, qui à morte Chlodouei solùm fuerunt tredecim. Wasseburgius lib. 2 Antiquitatum Gallo-Belgicarum, in Agreberto xvii Episcopo Virdunensi, edidit partem testamenti Wolfandi, fundatoris celebris Abbatix S. Michaëlis, cum hac clausulâ: *Facta est hæc donatio in ipso monasterio, multorum conuentu bonorum hominum, anno xv regni Domini nostri Childeberti Regis. Signum VVolfandi, qui testamento donationis fieri rogauit. Ego VVolfandis Abbatisa signo. Signum Aggrebaridi Episcopi &c.* Quæ si mendis typographicis carent, neque annus xv in locum xi aut xii irrepsit; annos illius cùm fratre Chlodoueo regnantis numerari oportet. Nos cum reliquis auctoribus à Chlodouei fratris obitu eos inchoamus, quod hîc monuisse sufficit.

Auctor cœuus Historiæ iussu Childebrandi scriptæ apud Fredegarium cap. 104 hæc tradit. *Mortuus est his diebus Childebertus Rex, & sepultus Cauciaci in basilicâ S. Stephani Martyris. Regnavit autem annos tredecim.* Eodem modo annos Childebertum tredecim regnasse, legitur in Chronicis Regum Francorum breuiter digestis, & ex MS. Tiliano tomo I Scriptorum historiæ Francorum à Chesnæo pag. 797 vulgatis, & sequitur Ado in Chronico. Hos autem tredecim annos numeramus ab obitu Chlodouei, siue ab anno 100XCVIII ad

100CXI,

1000XI, quo Childebertum è vitâ decessisse referunt Annales Metenses, vti & Annales Franciæ breuiores ab auctoribus coæuis scripti, sub initium tomi II historiæ Francorum ab eodem Chesnæo editi: horum alij in monasterio S. Nazarij iuxta Rhenum scripti, & à Marquardo Frehero primum publicati sunt; alij ex peruetustis Codicibus MSS. Ioannis Tilij & Alexandri Petauij vulgati. Eodem anno obiisse Childebertum nobiscum censent Bucherius, Petauius alijque hætenus dissidentes, ab anonymo fabulatore de Gestis Francorum (quem toties reiecerant) adiuti. Apud hunc *Chlodoueus III annos solùm regnavit duos, Childebertus XVII*. Verùm illi, prioribus annis reiectis, posteriores allegant, tamquàm, vt in viam redirent, necessarios.

Quot annos Childebertus natus vitam finierit, incertum est. *Chlodoueus III paruulus Rex factus* traditur, & *puer mortuus*. Hoc Rege Childebertus frater iunior XIII solùm annis regnavit, sed ductâ vxore, & relicto filio DAGOBERTO mortuus: quem alij etiam *puerum*, alij *iuuenculum Regem*, & passim omnes *iuniorem DAGOBERTVM* appellant. Historia iussu Childebrandi scripta hæc solùm habet: *DAGOBERTVS filius eius sedem regni patris sui accepit*. Annales Metenses: *Post cuius, Childeberti, decessum Pippinus solitâ pietate filium eius DAGOBERTVM in Regem ordinavit*. Quæ in Genealogia Regum Francorum, vique ad vnctionem Pippini Regis ex MS. Regis Britanniarum editâ, ita leguntur: *Childebertus verò mox vt migravit ad Dominum, regnum eius suscepit filius eius adhuc puer*. Eadem verba repetuntur in hbello vetusti auctoris de Maioribus Domus regiæ. Et certè ætas Childeberti morientis persuadet hanc necdum maturam filij ætatem, quâ patri successit. Eadem infra stabilientur.

Childebertus Rex Solemium, Hannoniæ vicum in pago Fanomartensi situm, dedit celebri prope Parisios monasterio S. Dionysij, diplomate *anno regni XII, die XI Martij*, Christi 1000 signato: quod integrum vulgavit Dubletius in Antiquitatibus monasterij S. Dionysij pag. 688, & contractum Miræus in Notitiâ Ecclesiarum Belgij cap. 12. Idem Rex Childebertus concessit Pippino Herstallio, *de suo fisco & ex largitatis suæ munere, villam Eliste nuncupatam in loco Marithaimæ, in pago Batuâ*, vti testatur Carolus Martellus in diplomate à Wilhelmo Hedâ in Historiâ Ultraiectinâ relato, quo eadem villa donatur S. Willibrordo ab ipso Carolo Martello, cui *genitor suus* cum eam *villam iure hereditario in proprietatem concederet*, prudenter commonstrat auctoritate Regis Childeberti de fisco regio fuisse sublatam, vt ansa cauillationis præcideretur iis, qui eam conuellere donationem vel-
lent.

I I

*Suprema in Childeberti & DAGOBERTI regno
præfectura Pippini. Huius coniux Plectrudis,
num repudiata? Illius obitus.*

ERat Pippino, vt legitur in Historiâ iussu Childebrandi scripta cap. 100, *uxor nobilis & prudentissima nomine Plectrudis, genuitq; ex eâ filios duos: nomen senioris Drocus, nomen verò iunioris Grimoaldus*. Et dein cap. 101 post indicatum principium regni Childeberti, additur: *Drocus verò à Pippino genitore eruditus, Ducatum Campanensem accepit, Grimoaldus iunior cum Childeberto Rege Maior-Domus Palatij super Francos electus*